

ΣΤΑΛΑΓΜΑΤΙΕΣ

Αυστρία 1,400,000 λογχῶν.

Σερβία 400,000.

Τελεσίγραφον Δυσδικῆς: Δεκάλογος ἰταμῶν ραπισμάτων.

Ἀπάντησις τῶν συμμάχων μας: Ἀμυνα αὐθουαρξίας.

Ὅγκος βίας ὑλικῆς — Αὐστρία.

Σθένος ψυχῆς — Σερβία.

Βαρβαρότης τῆς Δύσεως.

Πολιτισμὸς τῆς Ἀνατολῆς.

★

Πρωτεύουσα καὶ ἐπίνειον.

Ἡ «Σκοῦπα» ἐθαυματούργησεν εἰς Ἀθήνας.

Ἑμαξιλάρῳθι εἰς τὸν Πειραιᾶ.

★

Ροτοίλδεις διαγωνισμός. Ἴσον μία νοῦλα.
Ἡ νοῦλα θὰ ἐπαναληφθῇ.

★

Συνάντησις Βεζύρου καὶ Βενιζέλου. Ταξείδιον ἀναψυχῆς τοῦ δευτέρου δημοσίᾳ δαπάνῃ.

★

Αὐτοκίνητον: Ἡ ἀναιδεστέρα ἐφεύρεσις τῆς ἀνθρωπότητος. Σφυρίζει δαιμονιωδῶς, σηκώνει σύννεφα σκόνης, σκορπίζει ἀρώματα βενζίνας. Κόκκαλα δὲν ἔχει καὶ κόκκαλα τσακίζει.

★

Ἡ δεσποινὶς Κοτοπούλη ἔπαθε ὑπερκόπωση. Οἱ ἱατροὶ συνέστησαν ἀνάπαυσιν· ἡ Κοτοπούλη δίδει νέα ἔργα. Ἡ δύναμις τῆς τέχνης θὰ εἰποῦν μερικί. Ἡ δύναμις τοῦ κτίειν σπήτια, θὰ εἰποῦν ἄλλοι.

★

Ἑλληνικὴ ἐπιθεώρησις = Παγωτὸ λεμόνι.
Παπαγάλος = Φυστικὴ ροαγιάλ.

★

Πολὺς θόρυβος διὰ τοὺς κατεβάστοὺς γιὰ κάδες τῶν κυρίων, οἱ ὅποιοι ἐθεωρήθησαν νέα ἀμύδα.

Λοιπόν, εἰς τὰ τέλη τοῦ ἸΕ' αἰῶνος ὁ Σαίξπηρ ἐφορούσε τέτοια ἀκριδῶς—λίγο μάλιστα πλατύτερα—κατεβάστὰ κολλάρα.

★

Δημοσιογραφικὴ ἐξέλιξις.

Τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ περιοδικοῦ «Παναθηναία» ἡγόρασεν ὁ κ. Γ. Βλάχος. Ὁ τῶς διευθυντῆς τῶν θὰ ἰδρῦσθαι βουστάσιον.

★

Ἰδρύεται καὶ δεύτερον φρενοκομεῖον ἐν Ἀθήναις. Κάλιο ἀργὰ παρὰ ποτέ.

Θὰ στεγάζῃ 250 τρελλοὺς, ἀλλ' ἀργότερα θὰ χωρῇ καὶ 400. Λησμονοῦν οἱ ἀριθμοὶ τοῦ ἰδρύεται. Ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται ὁ ἀριθμὸς 400, εἰς τόπον ὅπου κανεὶς σχεδὸν δὲν τὰ ἔχει... τετρακόσια.

★

Συνεστήθη ἐπιτροπὴ ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων διὰ τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ Δημοτικοῦ θεάτρου. Μετέχουν αὐτῆς εἰς παθολόγος ἱατροὶ καὶ ὁ καθηγητὴς τῆς Ποινικῆς δικονομίας. Συνιστῶμεν νὰ προστεθοῦν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν εἰς ἀρχιμανδριτῆς, ὁ οἰκονομικὸς ἐφορος καὶ εἰς ὀδοντοῖατρος.

★

Μέθῃ — Ἱατροὶς τῆς ψυχῆς.

Κριτικὴ — Κυρία 100 ἐτῶν.

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

* * *

Σ' ΕΚΕΙΝΗ

Ὅποιαν καὶ ἂν κυττάξω
ὅποιαν ὁ νοῦς μου ἂν βάλῃ,
σὲ σένα θὰ πετάξω
σὲ σένα θὲ νᾶρθω πάλι.

Ὅποιαν καὶ ἂν κυττάξῃ
ἡ ἄδολη ματιά μου,
γιὰ σένανε σπαράζει
σὲ σὲ πετᾷ ἡ καρδιά μου.

ΣΠΥΡΟΣ ΒΑΛΛΩΣΗΣ

ΘΕΑΤΡΑ ΜΗΝΩΝ

Θεάτρον Κοτοπούλης

Ἐφέτος ἡ Ἐπιθεώρησις — τὸ νομισματικὸν αὐτὸ θεατρικὸν εἶδος — ὑπέστη κρίσιν. Καὶ ἦτο ἐπόμενον. Ἡ μέθῃ παρήλθε, τὸ κοινὸν βαρύνεται τὰς αὐτὰς περίπου ὑπὸ νέον ἐνδυμα σκηνάς, τὰ αὐτὰ περίπου τραγουδάκια, τὰς αὐτὰς σχεδὸν κνήμας. Τὸ «Πανόραμα» δὲν ἀντέσχε καὶ παρέσχερεν δλόκληρον τὸν θίασον ἀναγκασθέντα νὰ ζητήσῃ φιλοξενίαν εἰς Πάτρας. Τὰ «Ἐπινίκεια» φυτοζώησαντα ὑπὸ ἔποψιν εἰσπράξεων διεκόπησαν. Τὸ «Παγκόσμιον λεύκωμα» ἔκλεισε τὰς σελίδας του, τὸ Ραβαῖσι μόνον τρεῖς βραδυὰς ἐτόλμησε νὰ ξεμυτίσῃ. Ἀλλὰ λαϊκαὶ ἐπιθεωρήσεις ἐξεψύχσαν. Τὰ Πατήσια ἠλίουσαν μερικὸς θαμῶνας, ἀλλὰ πρὸς πλήρη ταπείνωσιν τῶν ἰσχυρῶν ἐπιθεωρησιογράφων ὁ κόσμος ἐτράπη εἰς τὸν κήπον τοῦ Βουζίνου, ὅπου ἡ

«Σκοῦπα τοῦ Μεταξουργείου», ἐσάρωσε τὰς ἄλλας ἐπιθεωρήσεις. Ἐμεῖναν ὡς τὸ τελευταῖον προπύργιον τὰ «Παναθηναία». Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ ἐσύρθησαν εἰς τὸν μοιραῖον κατήφορον. Κάθε πέρυσι καὶ καλλίτερα. Ἐφέτος προήχθησαν εἰς πολυτελεῖς ἐνδυμασίας καὶ ὑπελήφθησαν εἰς πνεῦμα. Εἶνε ἀπορίας ἀξίον πῶς τρεῖς ἄνθρωποι διακριθέντες ὡς δημοσιογράφοι καὶ συγγραφεῖς κατάρθρωσαν συνεργαζόμενοι νὰ ἐμφανίσουν ἑαυτοὺς ὡς ἐντελῶς ἐστερημένους Ἀττικῷ ἁλατος. Καὶ εἶνε ἀληθινὸν μαρτύριον νὰ σφηνοῦσαι ἐπὶ τρεῖς ὥρας εἰς ἓν σανιδένιον κάθισμα, νὰ ἐπαγγέλωνται οἱ ἡθοποιοὶ τὸν ἔξυπνον καὶ νὰ χασμάσαι ἀπὸ πλῆξιν. Ἡ δεσποινὶς Κοτοπούλη, θῦμα—ἄξιον συμπαιδείας—τῆς ἐπιθεωρησεολογίας, κατιδοῦσα τὴν χρεωκοπίαν τοῦ πνεύματος, ἐπεδίωξε τὸ ἀντίδοτον ἢ μᾶλλον τὸ ἰσοφάρισμα. Τὴν ἐπίδειξιν τουαλετῶν καὶ μερικῶν πλαστι-